

Editorial

Revista
de
Girona

La República i la Guerra Civil

Entre el 14 d'abril i el 19 de juliol, s'han complert dos aniversaris cabdals de la nostra història: el 75è de la II República espanyola i el 70è de l'inici de la Guerra Civil. Les dues efemèrides són, en realitat, un aniversari únic: el del començament d'un canvi radical en la vida política i del seu trànsit cap al terrible colofó bèl·lic; el pas successiu de la gran esperança a la irreparable tragèdia.

Vista amb la perspectiva dels anys transcorreguts, la República de 1931 se'ns apareix com un moment apassionant de la trajectòria col·lectiva, encaminat a materialitzar el desig d'un país més just i més igualitari, però envoltat de contradiccions i de resistències que provocarien la catàstrofe final. Els ideals de llibertat i de democràcia, el reconeixement de Catalunya, els afanys de modernitat i de progrés, els intents de transformació de l'estructura social, les conquestes en els àmbits de l'educació i de la cultura, tot va ser engolit per una sedició militar que va desfermar una revolució, va conduir a una guerra fratricida i va desembocar en una dictadura imposada cruelment pels vencedors. Allò que havia començat com una festa pacífica va acabar enfonsat en els abismes de l'odi, la sang i la repressió.

La proclamació de la República ha estat evocada entre nosaltres amb nombroses iniciatives. S'ha hissat i homenatjat la bandera de la franja morada, s'han ofert tributs als polítics de l'època, s'han muntat exposicions, s'han donat cicles de conferències i s'han organitzat actes commemoratius i reivindicatius. L'inici de la guerra és i serà també objecte d'iniciatives semblants. Cal vetllar perquè aquests recordatoris no caiguin ingènuament en el parany de la mitificació. El temps, que no ha passat en va, ens ha d'ajudar a reflexionar per tal de poder conèixer el com i el perquè dels fets commemorats i atorgar a cada un d'ells el veritable sentit i l'autèntica dimensió, amb la serenitat que dóna la distància i la lucidesa que dóna l'experiència. Només així podrem extreure del passat les lliçons que han d'il·luminar el present.

Personatges: Els dossiers de la Revista s'endinsen sovint en la realitat física del territori –com el del número anterior– o en la seva complexa realitat social, com el del número d'avui. Però també s'inclinen periòdicament per l'evocació de persones senyeres del nostre horitzó col·lectiu recent o llunyà. Els quatre dossiers que s'acosten, de setembre de 2006 a abril de 2007, estaran dedicats a quatre d'aquestes figures: el màrtir Feliu l'Africà, el cardenal Joan Margarit, l'arquitecte Rafael Masó i l'escriptor Manuel Brunet.